

บทนำ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมหลักเปรียบเสมือนกระดูกสันหลังของชาติและมีความสำคัญต่อโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยแต่อย่างไรก็ตามภาคธุรกิจบริการรวมทั้งอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง อีกทั้งต้องมีกระบวนการพัฒนาอย่างยั่งยืนซึ่งมีเงื่อนไขด้านสภาพปัญหาและข้อจำกัดด้านการพัฒนาหลายประการ โดยมีเมื่อวิเคราะห์เชิงลึกถึงอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยพบว่า มีนัยสำคัญต่อการพัฒนาโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมไทยแต่อย่างไรก็ตามสภาพแวดล้อม ปัจจัยภายในและภายนอกประเทศ รวมทั้งการแข่งขันที่เป็นพลวัตและซับซ้อนยากแก่การควบคุม ส่งผลให้เกิดความท้าทายด้านการดำเนินงานหลายเท่าตัว ซึ่งหลายภาคส่วนได้สหบูรณาการด้านการดำเนินงานร่วมกันแต่ปัญหาที่หลายประเทศทั่วโลกกำลังเผชิญคือ เรื่องผู้สูงอายุซึ่งผู้สูงอายุของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประจำปี 2561 พบว่าประเทศไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ โดยมีสัดส่วนการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของจำนวนประชากรผู้สูงอายุซึ่งประเทศไทยมีจำนวนผู้สูงอายุ เป็นอันดับที่ 2 รองจากประเทศสิงคโปร์ ดังนั้น การมีสัดส่วนประชากรผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วส่งผลให้ผู้บริหารประเทศต้องเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุ เพราะผู้สูงอายุเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดโรคต่างๆ ทั้งนี้สาเหตุจากความเสื่อมตามธรรมชาติของร่างกายและโรคประจำตัวเรื้อรัง โดยผู้สูงอายุต้องได้รับการดูแลที่แตกต่างจากผู้ป่วยกลุ่มอื่น โดยผู้สูงอายุต้องมีกระบวนการดูแลตนเอง เพื่อเป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ (กระทรวงสาธารณสุข. เว็บไซต์ : 2560.)

สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ได้เล็งเห็นความสำคัญของประเด็นดังกล่าวจึงดำเนินโครงการเชิงปฏิบัติการอบรมทำเครื่องประดับการแสดงโขนแก่ผู้สูงอายุ เพื่อเป็นการสร้างรายได้ พัฒนาผู้สูงอายุในมิติต่างๆ สิ่งสำคัญเป็นการลดอัตราการพึ่งพิงในวัยผู้สูงอายุ โดยการจัดโครงการเป็นการศึกษารูปแบบการพัฒนาผู้สูงอายุอย่างเหมาะสมพร้อมทั้งการนำความรู้ประสบการณ์ต่างๆ ของผู้สูงอายุมาต่อยอดเพื่อการหาความเป็นไปได้ทางปฏิบัติ ภายใต้แนวคิด “ผู้สูงอายุไม่ใช่ภาระแต่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มีคุณค่า” สามารถถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์และวัฒนธรรมเชิงบวกแก่เยาวชน ดังนั้น ความรู้และภูมิปัญญาสามารถนำมาเพิ่ม

มูลค่าภาคเศรษฐกิจ ชุมชนและสร้างรายได้แก่ครัวเรือนรวมทั้งสร้างเสริมมนต์ทัศน์ที่ดีแก่ผู้สูงอายุให้มีทัศนคติเชิงบวกในการดำรงชีวิตและจรรโลงสังคม (เสาวภา พรศิริพงษ์, อีริพงษ์ บุญรักษาและสุภาพร ฤดีจำเจริญ. 2550 : 135)

ผู้อำนวยการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ได้จัดโครงการเชิงปฏิบัติการอบรมทำเครื่องประดับการแสดงโขนแก่ผู้สูงอายุ โดยเป็นโครงการด้านการอนุรักษ์มรดกภูมิปัญญาไทยเพื่อประดิษฐ์สร้างผลงานวัฒนธรรมร่วมสมัยที่สามารถใช้ประโยชน์จริงในมิติเชิงเศรษฐกิจโดยเฉพาะธุรกิจด้านการโรงแรม เช่น การนำผลลัพธ์จากโครงการมาผลิตเป็นสินค้าที่ระลึกเพื่อจำหน่ายในกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัย การนำภาพวาดของเครื่องประดับโขนมาประดับโรงแรมตามห้องพัก เป็นต้น อีกทั้งเป็นแนวทางเพื่อการสร้างสรรค์และพัฒนาเครื่องประดับประกอบการแสดงประเภทอื่นต่อไป ทั้งนี้เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจท้องถิ่นพร้อมทั้งการนำมรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมมาปรับใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างยั่งยืนทั้งด้านเศรษฐกิจมหภาคและเศรษฐกิจระดับจุลภาคท่ามกลางกระแสวัฒนธรรมร่วมสมัยที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษารูปแบบโครงการเชิงปฏิบัติการอบรมทำเครื่องประดับการแสดงโขนแก่ผู้สูงอายุ
2. เพื่อศึกษาผลผลิตโครงการเชิงปฏิบัติการอบรมทำเครื่องประดับโขนสู่การจัดการธุรกิจโรงแรม
3. เพื่อศึกษาการจัดการธุรกิจโรงแรมบนพื้นฐานงานอนุรักษ์และสร้างสรรค์มรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรม

วิธีการศึกษา

บทความเรื่อง พระนครแกรนด์วิว : โรงแรมแห่งการสร้างศักดิ์ศรีของผู้สูงอายุท่ามกลางกระแสวัฒนธรรมร่วมสมัย ผู้เขียนบทความได้กำหนดขอบเขตไว้ ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกแบบเจาะจง 3 กลุ่ม ดังนี้
1) กลุ่มผู้รู้ (Key Informants) ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์และเชี่ยวชาญด้านศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา (ด้านการประดิษฐ์เครื่องประดับละครโขน) ผู้บริหารสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏ

¹ยุทธพงษ์ ต้นประดู่ คณะวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เบอร์โทรศัพท์ 089-6527729 E-mail : Yuttapong.t@msu.ac.th

²สาวิตร พงศ์วัชร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เบอร์โทรศัพท์ 081-5699329 E-mail :

Sawit.pkru@gmail.com

³ประจักษ์ ไม้เจริญ ผู้อำนวยการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เบอร์โทรศัพท์ 081-4917942 E-mail :

rujanapron@hotmail.com

พระนคร หัวหน้ากลุ่มการประดิษฐ์เครื่องประกอบละครโขน
จังหวัดกรุงเทพฯ

2) กลุ่มผู้ปฏิบัติ (Casual Informants) ได้แก่
บุคลากรสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนคร กลุ่มสมาชิกผู้ประดิษฐ์เครื่องประกอบละครโขน
จังหวัดกรุงเทพฯ

3) กลุ่มผู้สนับสนุน (General Informants) ได้แก่
อาจารย์ นักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์และการละคร คณะ
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระ
นคร รองศาสตราจารย์ ดร.สาวิตร์ พงศ์วัชร คณะมนุษย
ศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตและ
อาจารย์ ดร.ยุทธพงษ์ ต้นประดู่ คณะวัฒนธรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

2. สถานที่ใช้ทำการเก็บข้อมูล

สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนคร

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

1) การศึกษาเอกสารเกี่ยวกับเครื่องประกอบ
ละครโขน

2) การสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างและไม่มี
โครงสร้าง

3) การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม

4) การประชุมกลุ่มย่อย

5) การประชุมเชิงปฏิบัติการ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

บทความนี้ ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก
การศึกษาเอกสาร เช่น

1) วัฒนธรรม พัฒนาการทางประวัติศาสตร์
เอกลักษณ์และภูมิปัญญาไทย

2) เอกสารวัฒนธรรมอื่นที่เกี่ยวข้องกับ
เครื่องประกอบละครโขน

การเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม (Field
Study) โดยการสัมภาษณ์ ประกอบด้วย

1) แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง
(Unstructured Interviews) ซึ่งเป็นแบบสัมภาษณ์
ปลายเปิดไม่จำกัดคำตอบ

2) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง
(Structured Interviews) ประกอบด้วย 3 ตอน มี
รายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ด้านข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับเพศ
สถานภาพ วุฒิการศึกษา อาชีพหลัก รายได้ต่อเดือน เป็นต้น

¹ยุทธพงษ์ ต้นประดู่ คณะวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เบอร์โทรศัพท์ 089-6527729 E-mail : Yuttapong.t@msu.ac.th

²สาวิตร์ พงศ์วัชร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เบอร์โทรศัพท์ 081-5699329 E-mail :
Sawit.pkru@gmail.com

³ประจักษ์ ไม้เจริญ ผู้อำนวยการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เบอร์โทรศัพท์ 081-4917942 E-mail :
rujanapron@hotmail.com

ตอนที่ 2 เป็นคำถามหลักเกี่ยวกับประวัติ
ของเครื่องประกอบละครโขน

3. แบบสัมภาษณ์เจาะลึก (In - depth
interview) เป็นแบบสัมภาษณ์ที่ไม่มีโครงสร้าง
(Unstructured Interviews) เพื่อใช้สัมภาษณ์กลุ่มผู้รู้ (Key
Informants) กลุ่มผู้ปฏิบัติ (Casual Informants) ใน
ประเด็นประวัติของเครื่องประกอบละครโขน การ
เปลี่ยนแปลงของบริษัทสังคมที่ส่งผลต่อการอนุรักษ์และ
การประยุกต์ใช้กับผู้สูงอายุ การนำผลผลิตการโครงการ
มาปรับใช้กับธุรกิจโรงแรมเพื่อการสร้างสรรค์มรดกภูมิ
ปัญญาวัฒนธรรม

4. การสังเกต (Observation) ประกอบด้วย

4.1) การสังเกตแบบมีส่วนร่วม
(Participant Observation) ประกอบด้วย การเข้าร่วม
กิจกรรมโครงการเชิงปฏิบัติการอบรมทำเครื่องประดับ
การแสดงโขนแก่ผู้สูงอายุ เป็นต้น

4.2) การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non -
participant Observation) ผู้วิจัยเข้าไปสังเกตสภาพ
ทั่วไปภายในโครงการเชิงปฏิบัติการอบรมทำ
เครื่องประดับการแสดงโขนแก่ผู้สูงอายุ ทั้งนี้ตาม
วัตถุประสงค์ของบทความวิชาการเพื่อให้ทราบสภาพ
ปัญหาทั่วไป

5. การสนทนากลุ่ม (Focused Group) โดย
ผู้วิจัยใช้การสนทนากลุ่มในการรวบรวมข้อมูล โดยใช้ผู้รู้
และผู้ปฏิบัติ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น วิเคราะห์
ปัญหา ข้อเสนอแนะโครงการเชิงปฏิบัติการอบรมทำ
เครื่องประดับการแสดงโขนแก่ผู้สูงอายุ โดยดำเนินการ
วางแผนการสนทนา วัน เวลา สถานที่ จัดเตรียมแนว
คำถาม นิตหมาย เชิญสมาชิกโดยคัดเลือกผู้สนทนากลุ่มที่
มีลักษณะร่วม (Homogenous)

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูล คณะผู้ศึกษา
นำข้อมูลที่ได้รับไปให้กลุ่ม Ki และ Ci ตรวจสอบ โดยเมื่อ
ได้รับข้อแนะนำจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ดำเนินการเรียบเรียง
บทความและเมื่อเกิดปัญหาได้สอบถามผู้เชี่ยวชาญกลุ่ม
ดังกล่าวอีกครั้ง โดยเมื่อได้รับการยืนยันข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ
ว่าเป็นข้อมูลที่ถูกต้องคณะผู้ศึกษาดำเนินการต่อไป โดย
สุดท้ายนัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อรับฟังคำแนะนำ
และแนวทางในการเรียบเรียงบทความต่อไป

ผลการศึกษา

ผลจากการวิจัยก่อให้เกิดประโยชน์ต่อวงวิชาการด้านวัฒนธรรมและการพัฒนาเศรษฐกิจทั้งระดับมหภาคและจุลภาค ดังนี้

1. ผลจากบทความวิชาการส่งผลให้ทราบรูปแบบการดำเนินโครงการเชิงปฏิบัติการอบรมการทำเครื่องประดับการแสดงโขนแก่ผู้สูงอายุ ซึ่งสถานศึกษาสามารถนำไปปรับใช้เป็นตัวอย่างด้านการจัดโครงการแก่ผู้สูงอายุ

2. ผลจากบทความวิชาการสามารถนำผลผลิตจากโครงการเชิงปฏิบัติการอบรมทำเครื่องประดับโขน ผู้มีติดำเนินการจัดการธุรกิจโรงแรมโดยเฉพาะด้านการดึงดูดความสนใจแก่นักท่องเที่ยวเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจท้องถิ่น

3. ผลจากบทความวิชาการโครงการเชิงปฏิบัติการอบรมทำเครื่องประดับโขน สามารถอนุรักษ์ส่งเสริมและเผยแพร่มรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมไทย

4. ผลจากบทความวิชาการโครงการเชิงปฏิบัติการอบรมทำเครื่องประดับโขน สามารถพัฒนาศักยภาพของผู้สูงอายุ ด้านสมาธิและความจำ อีกทั้งส่งผลต่อการสร้างคุณค่าทางจิตใจของผู้สูงอายุในระยะยาว

สรุปและอภิปรายผล

บทความเรื่องพระนครแกรนด์วิว : โรงแรมแห่งการสร้างศักดิ์ศรีของผู้สูงอายุท่ามกลางกระแสวัฒนธรรมร่วมสมัย พบว่า ผู้สูงอายุมีศักยภาพในการผลิตสินค้าที่ระลึกเพื่อการสนับสนุนเศรษฐกิจของโรงแรมพระนครแกรนด์วิว มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร โดยต้องเริ่มจากกระบวนการสนับสนุนเพื่อให้ผู้สูงอายุมีกำลังใจในการดำเนินชีวิต ประกอบด้วย 4 ส่วนสำคัญคือ 1) การสร้างความรู้สึกมีศักดิ์ศรีและมีคุณค่า 2) ความยึดมั่นในศาสนา 3) การไม่กำหนดเป้าหมายในชีวิต 4) สัมพันธภาพที่อบอุ่นภายในครอบครัว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ด้านการสร้างความรู้สึกมีศักดิ์ศรีและมีคุณค่า
ความรู้สึกมีศักดิ์ศรีและความมีคุณค่าด้านความสัมพันธ์เชิงบวก ผนวกความสร้างสรรค์และทัศนคติการมองโลกในแง่ดี โดยบุคคลเมื่อมีลักษณะดังกล่าวจะมีความมั่นคงทางจิตใจ สามารถเผชิญและแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Marsh&Sonstroem. 1995; McAuley, Miholko&Bane. 1997; Sonstroem,&Potts, 1996) บุคคลที่มีสติและเชื่อมั่น มั่นคง ไม่ท้อแท้ต่อ

อุปสรรคต่างๆ (Stein. 1993) และความตระหนักถึงการมีคุณค่าพร้อมทั้งการมีศักดิ์ศรีมีส่งผลเชิงบวกต่อจิตใจ (Blascovich&Tomaka. 1991 และ Barnard et al., 1996) และความรู้สึกมีศักดิ์ศรี การตระหนักในคุณค่าของตนมีความเชื่อมโยงกับการรักษาสุขภาพด้านการดูแลตนเองอย่างมีสุขภาพที่ดี (Abood&Conway, 1992; Rivas Torres&Fernandez Fernandez, 1995) สิ่งสำคัญคือการตระหนักถึงการมีศักดิ์ศรีเป็นเหตุผลด้านการออกกำลังกาย โดยผู้ที่มีความรู้สึกมีศักดิ์ศรีและมีคุณค่าจะมีพฤติกรรมด้านการออกกำลังกายมากกว่า (McAuley, Miholko&Bane. 1997) ความรู้สึกมีศักดิ์ศรี ความรู้สึกมีคุณค่ามีความสำคัญต่อบุคคลทั้งสุขภาพกายและจิตใจ โดยภาพรวมการรู้สึกมีศักดิ์ศรีและมีคุณค่าเป็นปัจจัยเกื้อหนุนต่อครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ

2. ด้านความยึดมั่นในศาสนา

บทความนี้ไม่ได้หมายถึงการถือศีลปฏิบัติอย่างเคร่งครัด แต่หมายถึงการปฏิบัติคำสั่งสอนของทุกศาสนา การทำความดี ละเว้นความเชื่อ การช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ด้วยความจริงใจ การมอบความรักและความปรารถนาดีต่อกัน พร้อมทั้งร่วมปฏิบัติศาสนกิจของแต่ละศาสนาอย่างสม่ำเสมอ

3. ด้านการไม่กำหนดเป้าหมายในชีวิต

ผลการสัมภาษณ์ผู้ร่วมโครงการพบว่าผู้สูงอายุส่วนมากไม่ได้กำหนดเป้าหมายในชีวิตที่ชัดเจนและไม่ได้มีความคาดหวังที่ต้องไปให้ถึงเป้าหมาย ส่งผลให้ผู้สูงอายุมีวิถีทางดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย ตระหนักในการดูแลลูกหลานตามความศักยภาพ

4. ด้านสัมพันธภาพที่อบอุ่นภายในครอบครัว

ผลการสัมภาษณ์ผู้ร่วมโครงการพบว่าความอบอุ่นภายในครอบครัวเป็นปัจจัยสำคัญมากต่อผู้สูงอายุ แม้บริบทสังคมจะเปลี่ยนแปลงไปแต่ความก้าวหน้าของระบบเทคโนโลยีการสื่อสารเติบโตอย่างรวดเร็ว เช่น ระบบ Internet เป็นต้น ส่งผลให้การดำเนินชีวิตของผู้สูงอายุในสังคมมีลักษณะแบบ “ใกล้ใจ ไกลตา” (ศิริวรรณ ศิริบุญ. 2547 : 6 - 13) ดังภาพประกอบต่อไปนี้

¹ยุทธพงษ์ ต้นประดู่ คณะวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เบอร์โทรศัพท์ 089-6527729 E-mail : Yuttapong.t@msu.ac.th

²สาวิต พงศ์วัชร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เบอร์โทรศัพท์ 081-5699329 E-mail :

Sawit.pkru@gmail.com

³ประจักษ์ ไม้งิ้ว ผู้อำนวยการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เบอร์โทรศัพท์ 081-4917942 E-mail :

rujanapron@hotmail.com

ภาพประกอบ 1 โครงการเชิงปฏิบัติการอบรมทำเครื่องประดับการแสดงโขนแก่ผู้สูงอายุ
ที่มา : ยุทธพงษ์ ต้นประดู่ (2562)

ภาพประกอบ 4 ผลงานบางส่วนของผู้สูงอายุกับการทำเครื่องประดับการแสดงโขน
ที่มา : ยุทธพงษ์ ต้นประดู่ (2562)

ภาพประกอบ 2 บรรยายภาคโครงการเชิงปฏิบัติการอบรมทำเครื่องประดับการแสดงโขนแก่ผู้สูงอายุ
ที่มา : ยุทธพงษ์ ต้นประดู่ (2562)

ภาพประกอบ 3 ผู้สูงอายุกับการทำเครื่องประดับการแสดงโขน
ที่มา : ยุทธพงษ์ ต้นประดู่ (2562)

2. เพื่อศึกษาผลผลิตโครงการเชิงปฏิบัติการอบรมทำเครื่องประดับโขนสู่ผู้จัดการจัดการธุรกิจโรงแรม

ผลจากการดำเนินโครงการเชิงปฏิบัติการอบรมทำเครื่องประดับการแสดงโขนแก่ผู้สูงอายุที่ส่งผลต่อการจัดการโรงแรมท่ามกลางกระแสวัฒนธรรมร่วมสมัย พบว่าผู้สูงอายุมีศักยภาพด้านการปฏิบัติกิจกรรมในโครงการ มีความสุข มีความประณีต ละเอียดรอบคอบและมีความอดทนสูงด้านการทำเครื่องประดับโขนสู่ผู้จัดการจัดการธุรกิจโรงแรม โดยเครื่องประดับโขนบางประเภทผู้สูงอายุมีความคิดสร้างสรรค์ด้านการนำไปต่อยอดสำหรับเป็นเครื่องประดับ เครื่องตกแต่งที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจโรงแรม เช่น ลวดลายผ้าม่าน ลวดลายโคมไฟ เป็นต้น รวมทั้งการผลิตของที่ระลึกประเภทต่างๆ

3. เพื่อศึกษาการจัดการจัดการธุรกิจโรงแรมบนพื้นฐานงานอนุรักษ์และสร้างสรรค์มรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรม

ผลจากการดำเนินโครงการเชิงปฏิบัติการอบรมทำเครื่องประดับการแสดงโขนแก่ผู้สูงอายุ พบว่า ผู้สูงอายุสามารถร่วมเสนอความคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์บนพื้นฐานการอนุรักษ์ เช่น การออกแบบลวดลาย การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับธุรกิจโรงแรมรวมทั้งการผลิตของที่ระลึกประเภทต่างๆ เหล่านี้สามารถเป็นแนวทางการสร้างสรรค์มรดกภูมิปัญญาวัฒนธรรมและการสร้างเศรษฐกิจภายในท้องถิ่น สิ่งสำคัญเป็นการให้คุณค่าและความสำคัญต่อผู้สูงอายุ ด้านการกระตุ้นความคิด การใช้เวลาหลังเกษียณและการปรับตัวในการใช้ชีวิตร่วมกันในสังคมและการมีจิตสาธารณะ

¹ยุทธพงษ์ ต้นประดู่ คณะวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เบอร์โทรศัพท์ 089-6527729 E-mail : Yuttapong.t@msu.ac.th

²สาวิตร พงศ์วัชร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เบอร์โทรศัพท์ 081-5699329 E-mail : Sawit.pkru@gmail.com

³ประจักษ์ ไม้เจริญ ผู้อำนวยการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เบอร์โทรศัพท์ 081-4917942 E-mail : rujjanapron@hotmail.com

โครงการเชิงปฏิบัติการอบรมทำเครื่องประดับ การแสดงโขนแก่ผู้สูงอายุที่ส่งผลต่อการจัดการโรงแรม ท่ามกลางกระแสวัฒนธรรมร่วมสมัย เป็นการสร้างและพัฒนาประสบการณ์และความพร้อมด้านต่างๆ เป็นพื้นที่ที่เปิดโอกาสแก่ผู้สูงอายุได้แสดงความสามารถในมิติอื่นที่มีความแตกต่างจากกลุ่มบุคคลวัยทำงาน รวมทั้งการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนจากพื้นฐานเดิมให้มีสมรรถภาพที่มีความเหมาะสมกับการเป็นผู้สูงอายุที่มีความสง่างามมากยิ่งขึ้น โดยระยะการดำเนินโครงการนั้น ผู้สูงอายุจะได้เรียนรู้ด้านการฝึกการสร้างสรรค์ผลงานทางวัฒนธรรมซึ่งเป็นการพัฒนาผลงานบนพื้นฐานการอนุรักษ์ การปรับตัวด้านการใช้ชีวิต การเรียนรู้ทักษะเบื้องต้นด้าน สร้างสรรค์ผลงานเชิงวัฒนธรรมเพื่อการบริการสังคม สิ่งสำคัญเป็นกระบวนการฝึกการปฏิบัติงานร่วมกันเป็นทีม การเสียสละ อีกทั้งการควบคุมสติและการระงับควบคุม อารมณ์ เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เยาวชนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

บทความเรื่องพระนครแกรนด์วิว : โรงแรมแห่ง การสร้างศักดิ์ศรีของผู้สูงอายุท่ามกลางกระแสวัฒนธรรมร่วมสมัย มีข้อมูลหลายส่วนที่จะได้นำเสนอผู้เกี่ยวข้อง นำไปใช้และเป็นแนวทางในการใช้ประโยชน์และในการ เขียนบทความวิชาการต่อไปโดยจะเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

จากการเรียบเรียงบทความ พบว่า การพัฒนา เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วส่งผลให้จำนวนผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น โดย ภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคมต้องตระหนัก และให้ความสำคัญกับการเตรียมความพร้อมและรับมือกับ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โดยการสร้างสังคมให้มีส่วนร่วม ด้านการรับรู้และการเติมเต็มศักยภาพแก่ผู้สูงอายุให้ช่วย ขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจให้มีประสิทธิภาพ อีกทั้ง ด้านการเตรียมความพร้อมระดับมหภาคนั้นต้องสร้าง นโยบายที่มีความสอดคล้องจริงต่อผู้สูงอายุ

โครงการเชิงปฏิบัติการอบรมทำเครื่องประดับ การแสดงโขนแก่ผู้สูงอายุ เป็นพื้นที่ของการมอบและสร้าง โอกาสแก่ผู้สูงอายุในสังคมไทยให้มีศักยภาพและความพร้อม เพื่อเป็นต้นแบบด้านการเรียนรู้และการพัฒนาอย่างเท่าทัน กับกระแสวัฒนธรรมร่วมสมัย ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการปรับตัว บนบรรทัดฐานของการพัฒนาผู้สูงอายุอย่างยั่งยืน ดังนั้น โครงการเชิงปฏิบัติการอบรมทำเครื่องประดับการแสดง โขนแก่ผู้สูงอายุ หน่วยงาน องค์กรและบุคคลที่เกี่ยวข้อง สามารถนำผลจากบทความวิชาการไปใช้ประโยชน์ได้ ดังนี้

¹ยุทธพงษ์ ต้นประดู่ คณะวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เบอร์โทรศัพท์ 089-6527729 E-mail : Yuttapong.t@msu.ac.th

²สาวิตร พงศ์วัชร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เบอร์โทรศัพท์ 081-5699329 E-mail :

Sawit.pkru@gmail.com

³ประจักษ์ ไม้เจริญ ผู้อำนวยการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เบอร์โทรศัพท์ 081-4917942 E-mail :

rujanapron@hotmail.com

1) หน่วยงานด้านการพัฒนาสังคม ได้แก่ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สถาบันการศึกษา หน่วยงานภาครัฐ สามารถใช้เป็น ฐานข้อมูลในการเผยแพร่งานด้านการพัฒนา การรักษา สุขภาพ การสร้างภาพลักษณ์และการดูแลลักษณะที่พึง ประสงค์ของผู้สูงอายุท่ามกลางกระแสวัฒนธรรมร่วมสมัย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและขยายผลต่อไป

2) ภาคเอกชนในท้องถิ่น เช่น ธุรกิจ โรงแรม ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจบริการภาคส่วนต่างๆ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถขยายผลด้านการ พัฒนาบุคลิกภาพของผู้สูงอายุ ทั้งนี้เพื่อการสร้าง ความ ประทับใจแก่กลุ่มนักท่องเที่ยว เป็นการเพิ่มจำนวน นักท่องเที่ยวโดยเฉพาะกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างประเทศให้ กลับมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ส่งผลด้านการสร้าง รายได้ระดับมหภาคเพิ่มมากขึ้นและสามารถส่งภาษีแก่ รัฐบาลส่วนกลางเพิ่มขึ้น

3) สื่อมวลชนสามารถนำกลุ่มผู้สูงอายุจาก โครงการเชิงปฏิบัติการอบรมทำเครื่องประดับการแสดงโขน เป็นจุดด้านการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การพัฒนา บุคลิกภาพและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สูงอายุ ผ่าน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งนี้เป็นการตัวอย่างด้านการ สร้างพฤติกรรมเชิงบวกแก่ผู้สูงอายุ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการเขียนบทความต่อไป

บทความวิชาการเรื่องพระนครแกรนด์วิว : โรงแรมแห่งการสร้างศักดิ์ศรีของผู้สูงอายุท่ามกลางกระแส วัฒนธรรมร่วมสมัย มีข้อเสนอแนะในการสนทนากลุ่มเพื่อ การทำบทความวิชาการครั้งต่อไป ดังนี้

1) ควรมีกระบวนการเผยแพร่คุณลักษณะ ของผู้สูงอายุต่อกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ สถาบันการศึกษา หน่วยงานภาครัฐและให้ ความสำคัญกับบทบาทด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทาง สังคมของผู้สูงอายุ

2) ควรมีกระบวนการเผยแพร่การรักษา สุขภาพและภาพลักษณ์ทางสังคมของผู้สูงอายุท่ามกลาง กระแสวัฒนธรรมร่วมสมัย

3) ควรมีการติดตามผลการดำเนินงานด้าน การพัฒนาคุณลักษณะ การรักษาสุขภาพและภาพลักษณ์ ทางสังคมของผู้สูงอายุท่ามกลางกระแสวัฒนธรรมร่วม สมัย

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงสาธารณสุข. “ปี 61 ไทยก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุ,” สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ. 3 กรกฎาคม 2560. <
<https://www.thaihealth.or.th/Content/37506-%E0%B8%9B%E0%B8%B5%2061%20%E0%B9%84%E0%B8%97%E0%B8%A2%E0%B8%81%E0%B9%89%E0%B8%2%E0%B8%A7%E0%B8%AA%E0%B8%B9%E0%B9%88%E0%B8%AA%E0%B8%B1%E0%B8%87%E0%B8%84%E0%B8%A1%E0%B8%9C%E0%B8%B9%E0%B9%89%E0%B8%AA%E0%B8%B9%E0%B8%87%E0%B8%AD%E0%B8%B2%E0%B8%A2%E0%B8%B8.html>> 18 มีนาคม 2562.

ศิริวรรณ ศิริบุญ. “ผู้สูงอายุในประเทศไทย : รายงานการ ทบทวนองค์ความรู้และสถานการณ์ปัจจุบัน ตลอดจนข้อเสนอทางนโยบายและการวิจัย,” ใน ผู้ดูแล. 2547.

เสาวภา พรศิริพงษ์, อีรพงษ์ บุญรักษาและสุภาพร ฤดี จำเริญ. วารสารภาษาและวัฒนธรรม. (ผู้สูงอายุไทย...สูงวัยอย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี). ปีที่ 26 ฉบับที่ 1 – 2 (มกราคม – ธันวาคม 2550).

Abood, D.A. & Conway, T.L. 1992. “Health value and self-esteem as predictors of wellness behavior,” *Health Values*, 16, p20-25.

Barnard, L.C., Hutchison, S., Lavin, A. & Pennington, P. 1996. Ego-strength, hardiness, self-esteem, self-efficacy, optimism, and maladjustment: Health-related personality constructs and the “Big Five” model of personality. Assessment.

Blascovich, J., & Tomaka, J. 1996. “Measures of personality and social psychological attitudes,” Volume I. San-diego, CA: Academic Press.

¹ยุทธพงษ์ ตันประดู่ คณะวัฒนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เบอร์โทรศัพท์ 089-6527729 E-mail : Yuttapong.t@msu.ac.th

²สาวิตร์ พงศ์วัชร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เบอร์โทรศัพท์ 081-5699329 E-mail : Sawit.pkru@gmail.com

³ประจักษ์ ไม้เจริญ ผู้อำนวยการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร เบอร์โทรศัพท์ 081-4917942 E-mail : rujapanron@hotmail.com

Marsh, H.W. & Sonstroem, R.J. 1995.

“Importance ratings and specific components of physical self-concept: Relevance to predicting global components of self-esteem and exercise,” *Journal of Sport, Exercise, and Psychology*, 17, p84 – 105.

McAuley, E. Miholko, S.L., & Bane, S.M. 1997.

“Exercise and self-esteem in middle aged adults: Multidimensional relationships and physical fitness and self-efficacy influences,” *Journal of Behavioral Medicine*, 20(1), p67 – 83.

Rivas Torress, R.M., & Fernandez Fernandez, P.

1995. “Self-esteem and value of health a determinants of adolescent health behavior,” *Journal of Adolescent Health*, 16, 60-63.

Sonstroen, R.J., & Potts, S.A. 1996. “Life adjustment correlates of physical self-esteem,” *Psychobiology and Social Science*, 28(5), 619 - 625.